

Η μεταφεμινιστική οπτική στην ανοικτή
ερμηνεία των ρόλων στην ταινία
My Week with Marilyn

ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗ ΣΟΦΙΑ

ΖΑΜΑΝΗ ΝΑΤΑΣΑ

ΧΑΡΙΤΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ

ΠΡΟΤΥΠΟ ΛΥΚΕΙΟ ΑΝΑΒΡΥΤΩΝ, 2024-25

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ: Δρ ΕΛΕΝΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ-ΑΝΔΡΙΑΝΕΣΗ

Εισαγωγή

Η ταινία *My Week with Marilyn* (2011) σε σκηνοθεσία του Simon Curtis, βασισμένη στα απομνημονεύματα του Colin Clark, αποτυπώνει μια εβδομάδα από τη ζωή του με τη Marilyn Monroe κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων της ταινίας *The Prince and the Showgirl* το 1957. Αν και πρόκειται για μια βιογραφική αναπαράσταση, η ταινία προσφέρει ένα πλούσιο πεδίο ανάλυσης υπό το πρίσμα του μεταφεμινισμού, καθώς αναδεικνύει ταυτόχρονα τόσο την ενδυνάμωση όσο και την αναπαραγωγή πατριαρχικών προτύπων μέσα από τη φιγούρα της Marilyn.

Michelle
WILLIAMS

Kenneth
BRANAGH

Eddie
REDMAYNE

WITH EMMA
WATSON

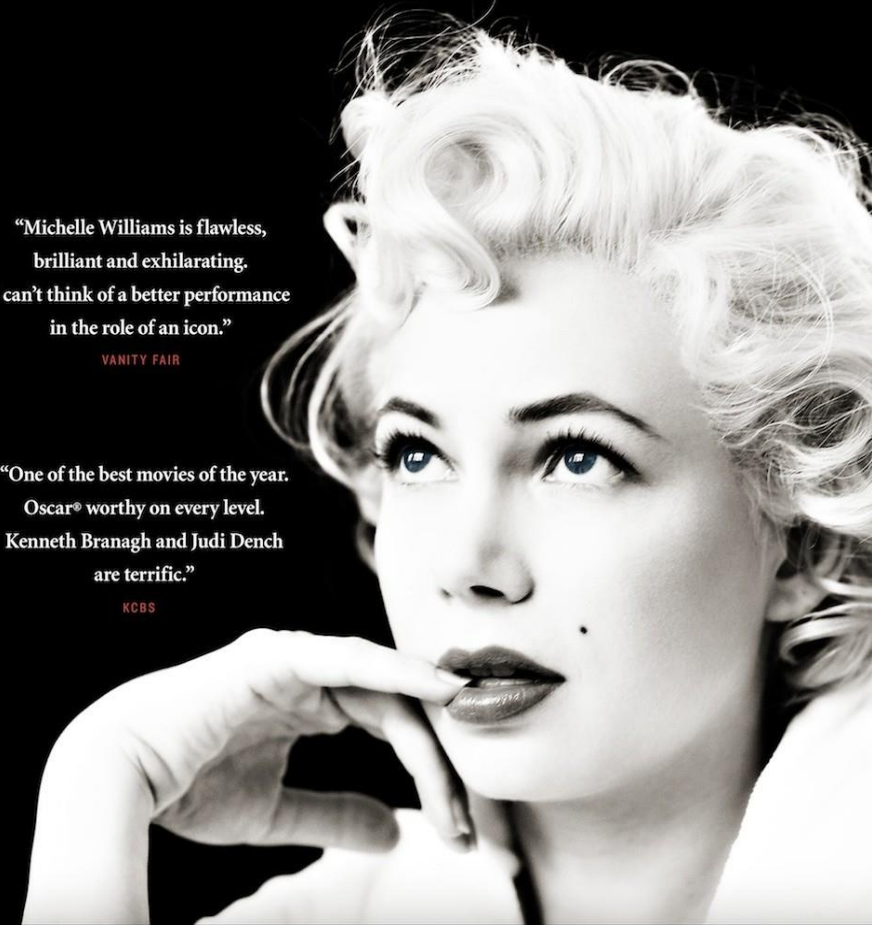
AND JUDI
DENCH

"Michelle Williams is flawless,
brilliant and exhilarating.
I can't think of a better performance
in the role of an icon."

VANITY FAIR

"One of the best movies of the year.
Oscar® worthy on every level.
Kenneth Branagh and Judi Dench
are terrific."

KCBS

my week with MARILYN

THE WEINSTEIN COMPANY AND BBC FILMS PRESENT IN ASSOCIATION WITH LIPSYNC PRODUCTIONS A TRADEMARK FILMS PRODUCTION
MICHELLE WILLIAMS KENNETH BRANAGH EDDIE REDMAYNE "MY WEEK WITH MARILYN" DOMINIC COOPER JULIA ORLANDO ZOE WANNAMAKER WITH EMMA WATSON AND JUDI DENCH
CASTING NINA GOLD, CSC AND DEBORAH ADUOLA, CSA AND TRICIA WOOD, CSA WITH JENNY SHIRCORE DESIGNER JILL TAYLOR COSTUME DESIGNER MAGGIE RODFORD HAIR DANA SANO MAKEUP ALEXANDRE DESPLAT AND CONRAD POPE
PRODUCTION DESIGNER LANG LANG EXECUTIVE PRODUCERS MICHELLE WILLIAMS AND ADAM RECHT PRODUCED BY DONALD WOODS DIRECTED BY BEN SMITHARD CO-PRODUCED BY MARK COOPER AND COLIN CLARK
EXECUTIVE PRODUCERS JAMIE LAURENSEN SIMON CURTIS IVAN MACTAGGART CHRISTINE LANGAN BOB WEINSTEIN KELLY CARMICHAEL PRODUCED BY ADRIAN HODGES PRODUCED BY DAVID PARFITT HARVEY WEINSTEIN DIRECTED BY SIMON CURTIS

WWW.MYWEKWITHMARILYNMOVIE.COM
FOLLOW US ON FACEBOOK

COMING SOON

Σύνδεση με τον Μεταφεμινισμό

my week with
MARILYN

MUSIC FROM THE MOTION PICTURE

Marilyn's Theme by Alexandre Desplat • Score Composed and Conducted by Conrad Pope

Featured Piano Soloist: Lang Lang

- Η ταινία παρουσιάζει μια σύνθετη εικόνα της Monroe, εστιάζοντας όχι μόνο στην εμβληματική ομορφιά και τη θηλυκότητά της, αλλά και στην ψυχική της ευαλωτότητα, την ανάγκη της για αποδοχή, καθώς και στην αμφιθυμία της απέναντι στην ίδια της την εικόνα.
- Η προσέγγιση αυτή συνάδει με την ιδεολογία του **μεταφεμινισμού**, ο οποίος ορίζεται ως ένα πολιτισμικό και θεωρητικό ρεύμα που προέκυψε μετά το κλασικό φεμινιστικό κίνημα, και χαρακτηρίζεται από την ειρωνική ή κριτική στάση απέναντι στον παραδοσιακό φεμινισμό, ενσωματώνοντας ωστόσο βασικά στοιχεία του. Ο μεταφεμινισμός επιτρέπει στις γυναίκες να υιοθετούν παραδοσιακές εκφάνσεις θηλυκότητας (όπως η σεξουαλική έλξη ή το ενδιαφέρον για την εμφάνιση), όχι ως ένδειξη υποταγής, αλλά ως μια μορφή αυτονομίας και συνειδητής επιλογής. Πρόκειται για μια αντίληψη που υποστηρίζει την πολλαπλή ταυτότητα, την ειρωνεία, την αντίφαση και την αναδιαπραγμάτευση των στερεοτύπων μέσα από την αποδοχή ή και την υπέρβαση τους.
- Η Monroe, όπως απεικονίζεται στην ταινία, ενσαρκώνει ακριβώς αυτήν την υβριδική ταυτότητα: σύμβολο του παλιού κόσμου αλλά και φορέας ενός νέου, πιο περίπλοκου γυναικείου υποκειμένου.

Γλώσσα του σώματος

- Η Marilyn στη συγκεκριμένη ταινία αποτελεί το κατεξοχήν παράδειγμα γυναίκας που χρησιμοποιεί τη γλώσσα του σώματος για να επικοινωνήσει, να σαγηνεύσει αλλά και να ελέγξει το περιβάλλον της.
- Τα βλέμματα, οι κινήσεις της, οι χειρονομίες και η χαρακτηριστική της στάση σώματος είναι σκόπιμα επιτηδευμένες και ενσαρκώνουν μια εικόνα «θηλυκότητας» που συνάδει με τη μεταφεμινιστική ιδέα της «ενδυναμωμένης σεξουαλικότητας» και δεν είναι παθητική, αλλά ενεργητική και στρατηγική.
- Μέσα από τον τρόπο που κινείται και εκφράζεται, η Marilyn ασκεί εξουσία στον ανδρικό πληθυσμό, χωρίς να φαίνεται ότι παραβιάζει τους κοινωνικούς κώδικες της εποχής — χαρακτηριστικό γνώρισμα μεταφεμινιστικής διαχείρισης της εικόνας του σώματος.

Αυτοεκτίμηση

Η ταινία αναδεικνύει τη ρευστή και συχνά εύθραυστη αυτοεκτίμηση της Marilyn. Παρά τη λαμπερή εικόνα, η Monroe της ταινίας παλεύει με χαμηλή αυτοεκτίμηση. Αν και η ίδια εμφανίζεται ως το απόλυτο αντικείμενο του θαυμασμού, ταυτόχρονα βιώνει βαθιές ανασφάλειες. Ο εσωτερικός της κόσμος βρίσκεται σε αντίθεση με την εικόνα που προβάλλει. Η εύθραυστη ψυχοσύνθεσή της αναδεικνύει την κριτική που ασκεί ο μεταφεμινισμός στην κοινωνική πίεση να φαίνεται η γυναίκα πάντοτε δυνατή και "τέλεια". Η Marilyn ενσαρκώνει το παράδοξο της μεταφεμινιστικής γυναίκας: είναι ταυτόχρονα σύμβολο δύναμης και αδυναμίας, ένα μωσαϊκό αντιφατικών ρόλων.

Αντιλήψεις περί ωραίου

Στο πλαίσιο της ταινίας, το «ωραίο» ταυτίζεται με την εικόνα της Marilyn ως αιώνιο σύμβολο σεξουαλικότητας. Ωστόσο, η ταινία θέτει υπό αμφισβήτηση τη μονοδιάστατη αυτή αντίληψη, φωτίζοντας την προσπάθεια της ίδιας να επαναπροσδιορίσει την έννοια του ωραίου μέσω της ευαλωτότητας και της φυσικότητας της. Η Marilyn πρέπει να διατηρεί την "εικόνα της", και κάθε παρέκκλιση βιώνεται από την ίδια ως προσωπική αποτυχία. Το ωραίο παρουσιάζεται, λοιπόν, ως ένα κοινωνικό κατασκεύασμα:

- που ασκεί πιέσεις στις γυναίκες, οι οποίες πρέπει να ανταποκριθούν σε αυτό,
- και που επιδέχεται αμφισβήτηση και αναδιαπραγμάτευση — βασική θέση του μεταφεμινισμού.

Διαχείριση των διαφορών

Η Marilyn, ως Αμερικανίδα σtar που συνεργάζεται με Βρετανούς ηθοποιούς (όπως ο Laurence Olivier), βιώνει και διαχειρίζεται πολιτισμικές και προσωπικές διαφορές. Οι συγκρούσεις γύρω από την επαγγελματική συμπεριφορά, τις προσδοκίες και τα ήθη δείχνουν μια γυναίκα που, παρά τα στερεότυπα, διαχειρίζεται συνειδητά τη διαφορετικότητά της και προσπαθεί να επιβληθεί στον ξένο χώρο χωρίς να απαρνηθεί την ταυτότητά της. Η διαχείριση των διαφορών εδώ συνδέεται άμεσα με το δικαίωμα στη διαφορετικότητα και την αυτοδιάθεση, θεμέλια του μεταφεμινιστικού λόγου. Ο μεταφεμινισμός, εδώ, προτείνει μια συνύπαρξη αυτών των διαφορών, χωρίς απαραίτητα να τις εξομαλύνει.

Διαχείριση στερεοτύπων

Η Monroe έρχεται αντιμέτωπη με δύο βασικά στερεότυπα: την «ανόητη ξανθιά» και το «σεξουαλικό σύμβολο». Αντί να απορρίψει ανοιχτά αυτά τα στερεότυπα, η Marilyn τα διαχειρίζεται στρατηγικά, χρησιμοποιώντας τα για να αποκτήσει δύναμη στον κινηματογραφικό και κοινωνικό χώρο. Αυτή η στρατηγική υιοθέτηση και ταυτόχρονη ανατροπή στερεοτύπων αποτελεί χαρακτηριστικό γνώρισμα του μεταφεμινισμού, που δεν στοχεύει τόσο στην άρνηση των παραδοσιακών ρόλων, όσο στην επανερμηνεία και την ανατροπή τους από μέσα.

Βιβλιογραφία

- Bordo, S. (2003). *Unbearable weight: Feminism, Western culture, and the body*. University of California Press.
 - Butler, J. (1990). *Gender trouble: Feminism and the subversion of identity*. Routledge.
 - Churchwell, S. (2004). *The many lives of Marilyn Monroe*. Henry Holt and Company.
 - Dyer, R. (1998). *Stars*. British Film Institute.
 - Gill, R. (2007). *Gender and the media*. Polity Press.
 - McRobbie, A. (2009). *The aftermath of feminism: Gender, culture and social change*. SAGE Publications.
 - Mulvey, L. (1989). *Visual and other pleasures*. Palgrave Macmillan.
 - Tasker, Y., & Negra, D. (Eds.). (2007). *Interrogating postfeminism: Gender and the politics of popular culture*. Duke University Press.
 - Μαργαρίτου-Ανδριανέση, Ε. Μεταφεμινισμός και το οβιδιακό πανόραμα ποικίλων χαρακτηριστικών των φύλων
[www.margaritou.com/on line publications](http://www.margaritou.com/on_line_publications)
-